

Lekarze – patroni wielkopolskich ulic

T. Drobnika

**Tomasz Zachariasz Drobnik
(1858–1901)
wybitny chirurg dziecięcy**

Tomasz Drobnik urodził się w Pleśzowie 6 września 1858 r. Edukację rozpoczął w Ostrowie Wielkopolskim. Kontynuował ją w Poznaniu, gdzie w gimnazjum św. Marii Magdaleny w roku 1880 uzyskał świadectwo dojrzałości. W tym samym roku rozpoczął studia medyczne na Uniwersytecie Wrocławskim, które kontynuował i ukończył w Würzburgu. Tam też uzyskał stopień doktora medycyny.

Po odbyciu służby wojskowej powrócił do Wrocławia, gdzie podjął pracę na stanowisku asystenta katedry anatomii prawidłowej kierowanej przez prof. Haasego. Po roku przeniósł się do Strasburga gdzie kontynuował zgłębianie tajników anatomii u prof. Jossela, wykładowcy anatomii chirurgicznej. W 1887 r. Tomasz Drobnik objął asystenturę w kierowanej przez prof. Mikulicza-Radecznego Klinice Chirurgicznej Uniwersytetu w Królewcu. Pobyt w Królewcu zaowocował wieloma nowymi doświadczeniami w związku ze specjalizacją w dziedzinie chirurgii.

W maju 1890 r. Drobnik osiedlił się w Poznaniu. W 1891 r. przyjął stanowisko lekarza na oddziale chirurgicznym w szpitalu dziecięcym św. Józefa. Początkowo operował sam, a ze względu na brak „czystej” sali chirurgicznej zakres wykonywanych operacji był ograniczony. Z czasem nawiązał współpracę z dr. Józefem Pomorskim, zyskując w ten sposób asystenta, a upór, pomysłowość i świetne wyniki operacyjne przyniosły mu rozgłos w Wielkopolsce.

W 1899 r., gdy zwolniło się stanowisko ordynatora oddziału chirurgicznego w Szpitalu Miejskim, Drobnik stanął do konkursu, wygrał go i objął liczący 80 łóżek oddział.

Równoległe z działalnością lekarską Tomasz Drobnik z wielkim zaangażowaniem udzielał się w pracach lokalnych organizacji – Wydziału Lekarskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk czy Towarzystwa Młodych Przemysłowców. Był współzałożycielem Lecznicy Poznańskiej oraz Towarzystwa Gimnastycznego Sokół. Pisał również artykuły patriotyczne na łamach prasy codziennej.

Działalność naukowa zaowocowała dorobkiem 52 prac, z różnych dziedzin chirurgii, w tym ortopedii. Szczególny rozgłos przyniosły mu doniesienia dotyczące leczenia porażen dziecięcych za pomocą przenoszenia ścięgien i czynności mięśni.

Intensywna praca na wielu polach wyczerpała siły fizyczne Drobnika. Zmarł nagle na zawał serca 22 maja 1901 r. w Poznaniu, zostawiając żonę Helenę (ur. 1867, córkę Kazimierza Szumana) i trzech małoletnich synów: Jerzego (ur. 1894), Jana Antoniego (ur. 1896) i Kazimierza Tomasza (ur. 1898). Pochowany został na cmentarzu świętomarcińskim, a ostatecznie w 1962 r. spoczął na Cmentarzu Zasłużonych Wielkopolan na Wzgórzu św. Wojciecha.

Ulica Tomasza Drobnika znajduje się w Poznaniu między ulicami Kurpińskiego i Stróżyńskiego, równoległa do ul. Obornickiej.

LEK. MED. JANUSZ ADAMEK
PROF. NADZW. DR HAB. MED.
ANDRZEJ GRZYBOWSKI
AE.GRZYBOWSKI@GMAIL.COM